

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízdila a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: Ing. P. F.**, proti **žalované: Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 14. 7. 2005, č. j. 28 Cad 14/2005 – 36,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovaná **ne má** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Kasační stížností ze dne 1. 8. 2005 žalobce jako stěžovatel napadá shora označené usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byla zamítnuta jeho žádost o ustanovení zástupce pro řízení o jeho kasační stížnosti ze dne 22. 3. 2005, podané dne 25. 3. 2005 u krajského soudu, proti usnesení ze dne 28. 2. 2005, č. j. 28 Cad 14/2005 - 18, kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalované ze dne 24. 9. 1996, č. 511 230 003, ve věci výplaty částečného invalidního důchodu pro překážku věci pravomocně rozhodnuté (res iudicata), neboť uvedené rozhodnutí žalované z roku 1996 bylo přezkoumáno v roce 1998 a v odvolacím řízení byl rozsudek krajského soudu ze dne 30. 9. 1998 (sp. zn. 28 Ca 443/96) Vrchním soudem v Praze potvrzen (č. j. 3 Cao 171/1998 - 54 ze dne 5. 11. 1999). Zamítavý výrok usnesení o neustanovení advokáta byl odůvodněn tím, že jednou z podmínek, které je soud povinen zkoumat podle § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), je otázka zjevné nemožnosti úspěchu ve věci. Poněvadž krajský soud zjistil, že usnesení ze dne 28. 2. 2005 bylo stěžovateli doručeno 9. 3. 2005, lhůta pro podání kasační stížnosti uplynula dnem 23. 3. 2005, a kasační stížnost byla osobně podána

u krajského soudu dne 25. 3. 2005, byla podána opožděně a za této situace se jedná o návrh, jenž zřejmě nemůže být úspěšný. Proto návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti zamítl. Proti tomuto usnesení podal stěžovatel kasační stížnost, v níž uvedl, že v poučení je „odvolací lhůta“ uvedena pouze rámcově, nikoli na počet kalendářních dnů; stěžovatel uvádí, že převzal-li napadené rozhodnutí 9. 3. 2005, byla lhůta pro podání kasační stížnosti „prošlá“ až koncem 12. týdne roku 2005, tedy ke dni 27. 3. 2005. Jiné důvody neuvedl, a to ani k opakované výzvě krajského soudu.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.). Kasační stížností je uplatněn důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., kdy stěžovatel spatřuje nezákonnost rozhodnutí v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Tento závěr činí Nejvyšší správní soud z obsahu kasační stížnosti, a to při nejvyšší možné míře příznivosti posouzení pro stěžovatele, jenž na výzvy krajského soudu k doplnění kasační stížnosti nereagoval. Nejvyšší správní soud v projednávané věci také toleroval absenci zastoupení advokátem, neboť jde o dlouhodobý ustálený úzus v případech, kdy je kasační stížností napadáno právě rozhodnutí, kterým byl pro jinou kasační stížnost zamítnut návrh na ustanovení advokáta ex offio.

Ze spisu vyplývá, že stěžovatel požádal podáním ze dne 10. 5. 2005 o ustanovení advokáta pro řízení o kasační stížnosti, na výzvu soudu doložil vyplněné prohlášení o osobních, majetkových a výtěžkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce.

Kasační stížnost byla podána osobně dne 25. 3. 2005, napadené rozhodnutí bylo stěžovateli doručeno dne 9. 3. 2005; obsahovalo řádné poučení o lhůtě pro podání kasační stížnosti.

Podle § 35 odst. 8 s. ř. s. může předseda senátu navrhovateli, u něhož jsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků, a je-li to třeba k ochraně jeho práv, na návrh ustanovit zástupce. Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. může být osvobozen od soudních poplatků účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, žádost se však zamítne, dospěje-li soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný. Soud rozhodující o návrhu neustanovení zástupce ex offio tedy jako součást podmínek nutných pro ustanovení zástupce musí zkoumat, zda nejde o návrh, který zjevně nemůže být úspěšný.

Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů od doručení rozhodnutí a zmeškání této lhůty nelze prominout (§ 106 odst. 2 s. ř. s.). Podle § 40 odst. 2 s. ř. s. lhůta určená podle týdnů končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek její lhůty a podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, jestliže byl návrh předán poslední den lhůty soudu nebo jemu zaslán prostřednictvím držitele poštovní licence. Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení, tedy středa 9. 3. 2005 a lhůta dvou týdnů tak uplynula ve středu 23. 3. 2005. Kasační stížnost podaná krajskému soudu osobně 25. 3. 2005 byla tak podána opožděně a vzhledem k tomu, že zmeškání lhůty nelze prominout, Nejvyšší správní soud by opožděně podanou kasační stížnost odmítl podle § 46 odst. 1 písm. b), § 120 s. ř. s. Opožděně podaná kasační stížnost je bez pochybností návrhem, který zjevně nemůže být úspěšný.

Pokud tedy krajský soud zamítl žádost o ustanovení advokáta z důvodu, že kasační stížnost nemůže být zjevně úspěšná, neboť byla podána opožděně, odpovídá jeho rozhodnutí

zákonu. Proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost zamítl jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 1, 2 ve spojení s § 120 s. ř. s., neboť stěžovatel neměl v řízení úspěch a úspěšné žalované takové právo odňal s. ř. s. výslovně v § 60 odst. 2 (věcně se jednalo o řízení ve věcech důchodového pojištění).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. září 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu